



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5861/2024
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против тужених др ББ из ... и др ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Снежана Станковић Цонић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3160/2023 од 14.11.2023. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3160/2023 од 14.11.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3160/2023 од 14.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1332/22 од 20.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплате укупан износ од 1.000.000,00 динара и то за: претрпљене физичке болове износ од 400.000,00 динара, претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара и за претрпљене душевне болове услед повреде слободе и права личности износ од 200.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка ислати износ од 95.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3160/2023 од 14.11.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11....10/23), по оцени Врховног суда, нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете, с обзиром на то да тужилац није доказао да је штета последица давања налаза и мишљења тужених, као вештака у кривичном поступку, те да стога не постоји одговорност тужених за евентуалну штету коју је тужилац претрпео. О овом праву тужиоца одлучено је на основу утврђених чињеница и њиховом оценом, применом одговарајућих одредби материјалног права. Наводи тужиоца усмерени су на оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа. У ревизији се не наводи правно питање које је од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а уз ревизију нису приложене одлуке донете у истим или сличним чињенично правним споровима које би, због другачијег пресуђења оправдавале потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози побијања другостепене пресуде не намећу потребу одлучивања ни ради новог тумачења права. Ревизијом се указује на законске разлоге за примену члана 404. став 1. ЗПП, али се у истој оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.05.2022. године, а вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић